

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бойко Юлії Юріївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
16 вересня 2026 року
№ 221-1(I)/2026

Справа № 3-196/2026(412/26)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуєчого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бойко Юлії Юріївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Бойко Ю.Ю. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 8, 55, 64, 129 Конституції України (конституційність) пункт 5 частини шостої статті 19, пункт 2 частини третьої

статті 389, пункт 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до пункту 5 частини шостої статті 19 Кодексу малозначними для цілей Кодексу є „справи про захист прав споживачів, ціна позову в яких не перевищує шістдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“.

Пунктом 2 частини третьої статті 389 Кодексу визначено, що не підлягають касаційному оскарженню „судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково“.

Згідно з пунктом 1 частини другої статті 394 Кодексу суд відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо „касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню“.

Бойко Ю.Ю. вважає, що застосування оспорюваних приписів Кодексу призвело до порушення її прав на судовий захист та на справедливий суд; оспорювані приписи Кодексу, на її переконання, не відповідають принципу юридичної визначеності та „створили абсолютний процесуальний бар'єр, виключили перевірку правильності правозастосування апеляційним судом та надали процесуальному фільтру характер остаточного рішення“.

На думку Бойко Ю.Ю., верховенство права порушено через „формальне застосування процесуальних норм, відсутність індивідуальної оцінки важливості спору, підміну суті правосуддя процедурою фільтрації“.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, на рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що Бойко Ю.Ю., твердячи про невідповідність Конституції України (неконституційність) пункту 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Кодексу, фактично висловлює незгоду з судовими рішеннями у її справі, що не можна вважати

обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бойко Юлії Юріївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**